

Miratge Nasdaq?

José García-Montalvo

Professor del departament d'Economia i Empresa. Universitat Pompeu Fabra

Després de molt temps, les notícies sobre el mercat d'accions tecnològiques per excel·lència, el Nasdaq, són bastant positives. En els últims set mesos l'índex s'ha anotat un 40% de guany. Sembla que els inversors tenen un nou rampell d'optimisme. Algunes dades el sustenten. Segons la Comptabilitat Nacional dels EUA, la despesa en software i tecnologies de la informació ha augmentat un 10% davant del primer trimestre de 2002. A més, i per primer cop des del 2000, la cartera de comandes de béns tecnològics supera els enviaments per vendes.

Totes aquestes circumstàncies han fet que les expectatives de creixement dels beneficis de les empreses tecnològiques siguin pròximes al 16%. ¿És aquesta la llum al final del túnel de la nova economia? Ja hem comentat en aquesta tribuna el fet que altres revolucions tecnològiques com la ràdio i el ferrocarril van tenir les seves bombolles i després van resultar ser molt productives. No obstant això, en el cas de la nova economia no tots els economistes estan disposats a fer repicar les campanes no-

vament. Molts assenyalen que el que passa és l'esperat reemplaçament de les inversions en ordinadors i *software* de finals dels 90, on l'amenaça dels problemes pel canvi de segle va provocar una inversió en informàtica extraordinària.

L'obsolescència fa efecte en aquests ordinadors (comprats entre 1998 i 1999), cosa que explicaria l'increment en la inversió tecnològica, mentre la inversió en nous equips (en general, no solament tecnològics) continua disminuint. Quan acabi la renovació d'aquests ordinadors la inversió tecnològica tornarà a frenar-se. En fi, sembla que no totes les palmeres són ordinadors per molta set de guanys borsaris que un tingui. Optimisme excessiu i miratges van de la mà.

Un altre esdeveniment important al Nasdaq (la setmana passada) és la presa

de possessió del seu nou director general, Robert Greifeld. El seu objectiu: augmentar el volum de negoci i fer front a una competència cada cop més ferotge. És paradoxal però precisament les noves tecnologies, exemplificades per les anomenades ECN (Electronic Communications Networks), provoquen que el Nasdaq perdi un enorme volum de transaccions. Les ECN gestionen en aquests moments ni més ni menys que el 45% de les transaccions d'accions cotitzades al mercat Nasdaq. El gran avantatge competitiu de les ECN és una tecnologia molt avançada, que no té comparació ni tan sols amb la nova plataforma de negociació (SuperMuntatge) implantada per Nasdaq el novembre passat. El nou director de Nasdaq ho té difícil. I, a més, per aquesta

tasca tan dura no cobrarà ni molt menys els increïbles 11 milions de dòlars que cobra el seu company Grasso (el director de l'altre gran mercat financer, el New York Stock Exchange, NYSE).

Grasso es va fer famós després de l'11-S quan cada dia apareixia envoltat de bombers i policies tocant la campana que dona per iniciada la negociació a Wall Street. En època de vaques magres, i quan es parla d'ètica, transparència i remuneracions concordes amb els beneficis, Grasso segueix augmentant el seu salari malgrat ser formalment el director d'un organisme regulador "semi-públic". Aquest sou, 11 milions de dòlars, és el que cobra de mitjana un director general d'una empresa del Fortune 500, però no té res a veure, per exemple, amb el de Greenspan (200.000 dòlars) o el general Franks, cap de les tropes americanes a l'Iraq (154.000 dòlars). I, al damunt, Grasso no s'ha de preocupar de si la Seguretat Social li podrà pagar la pensió: s'ha assegurat un paquet per a la jubilació de 100 milions de dòlars. No està malament per tocar una campana dues vegades al dia!